

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD., v právnej veci žalobcu: **Ing. A.**, nar. X., bytom X., zast.: *JUDr. T.*, advokátkou z Advokátskej spoločnosti s.r.o. so sídlom F., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, so sídlom Nová Ulica č. 13, Banská Bystrica, o **preskúmanie zákonnosti rozhodnutia** správneho orgánu v daňovom konaní, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 18. septembra 2008 č. k. 15S 10/2008-44, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 18. septembra 2008 č. k. 15S 10/2008-44 **potvrďuje** .

Žalovaný je povinný do 30 dní od doručenia rozsudku zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 66,17€.

Odôvodnenie :

Rozhodnutím č. I/224/4066-22131/2008/990055-r z 12. marca 2008 žalovaný postupom podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov (ďalej na účely tohto rozsudku len „zák. č. 511/1992 Zb.“) rozhodnutie Daňového úradu Nové Zámky

č. 631/230/2962/08/Mu zo dňa 21.01.2008, ktorým žalobcovi nebol priznaný sankčný úrok za neoprávnene zadržované peňažné prostriedky žalobcu na dani z príjmov fyzických osôb potvrdil.

Žalovaný svoje potvrdzujúce rozhodnutie odôvodnil najmä tým, že Najvyšší súd SR rozsudkom pod sp. zn. 2SžoKS 223/2004 dňa 26.04.2006 rozhodol tak, že zrušil rozhodnutia Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky ktorými boli pôvodne žalobcovi uložená povinnosť doplatiť rozdiel na dani z príjmov za rok 2000 v sume 1.107.782,- Sk, a túto sumu spolu aj s penále vyrubenom žalobcovi v rovnakej výške zaplatil.

Na základe súdneho konania vedeného na Krajskom súde v Nitre vrátil správca dane žalobcovi celú zrazenú sumu 2.215.584,-Sk a to dňa 21.07.2006. Ďalej ten istý krajský súd uznesením zo dňa 28.11.2007 uložil povinnosť v daňovom konaní rozhodnúť vo veci uplatneného nároku žalobcu za neoprávnene zadržané finančné prostriedky do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Správcovi dane boli zrušovacie rozhodnutia doručené dňa 17.07.2006. Na základe § 63 ods. 6 zák. č. 511/1992 Zb. správca dane vrátil žalobcovi dňa 18.07.2006 daňový preplatok vo výške 2.215.584,-Sk. Správca dane vydal dňa 23.08.2006 rozhodnutie o vrátení uvedeného preplatku.

S odkazom na ust. § 35b ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb. konštatoval krajský súd, že o neoprávnenom zadržovaní peňažných prostriedkov žalobcu možno hovoriť po 01.01.2004. Podľa žalovaného to znamená, že ak bolo pôvodné rozhodnutie vydané pred 01.01.2004, nie je naplnené ustanovenie § 35b ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb., pretože daň nebola zaplatená na základe právoplatného a súčasne vykonateľného rozhodnutia, t. j. v lehote do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Uvedené rozhodnutie žalovaného žalobca napadol žalobou z 10. apríla 2008.

Krajský súd v Nitre ako súd prvého stupňa preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná.

Krajský súd v svojom odôvodnení zrekapituloval zistenia ako aj výsledky daňových kontrol a na ne nadväzujúcich rozhodnutí vydaných v daňovom konaní, tzn.

- vyrubenie rozdielu na dani dodatočným platobným výmerom správcu dane č. 631/230/65437/03/Jč zo dňa 22.9.2003 v sume 1.107.792,- Sk a penále platobným výmerom správcu dane č. 531/230/65687/03/Jč zo dňa 22.9.2003 v rovnakej sume 1.107.792,- Sk,
- ich zrušenie rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2SžoKS/223/2004-58 zo dňa 26.04.2006,
- zrušenie prvostupňových daňových rozhodnutí žalovaným dňa 13.06.2006 a
- dňa 18.07.2006 (tzn. nasledujúci deň po doručení vyššie uvádzaných zrušujúcich rozhodnutí) vrátil správca dane žalobcovi daňový preplatok 2x 1.107.792,- Sk (spolu 2.215.584,Sk) na základe rozhodnutia č. j. 631/230/577/R/06/B1.

Ďalej s odkazom na ust. § 35b zák. č. 511/1992 Zb. krajský súd ustálil právny názor, že zrušením rozhodnutí, na základe ktorých žalobca ako daňový subjekt zaplatil sumu 2x 1.107.792,- Sk došlo k naplneniu znenia § 35b vyššie cit. právneho predpisu, nakoľko reálne došlo k zníženiu dane už žalobcom zaplatenej na základe rozhodnutí daňových orgánov s právoplatnosťou odo dňa 18.2.2004. Následne krajský súd názor žalovaného o aplikácii ustanovenia § 63 citovaného zákona označil za nesprávny.

Proti citovanému rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie zo 17.10.2008 (č.l. 50) s poukazom na odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. (nesprávne právne posúdenie). Predovšetkým žalovaný namieta, že krajský súd sa riadne nevysporiadal s interpretáciou § 35b ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb. Podľa žalovaného je možné o neoprávnenom zadržívaní peňažných prostriedkov žalobcu daňového subjektu možno hovoriť po 01.01.2004 až vtedy, ak odvolací orgán rozhodnutie správcu dane zruší, vráti vec na ďalšie konanie a rozhodnutím vydaným v ďalšom konaní bude vyrubená nižšia daň, ako bola vyrubená daň pôvodne správcom dane a zaplatená daňovým subjektom.

V danom prípade vznikol žalobcovi preplatok, a preto uplatnil správca dane postup podľa § 63 zák. č. 511/1992 Zb. V zmysle tohto ustanovenia vrátil daňový úrad daňovému subjektu daňový preplatok. Preto sa žalovaný pridržiava argumentácie, že ak bolo pôvodné rozhodnutie vydané pred 01.01.2004, nie je naplnené ust. § 35b ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb.,

pretože daň nebola zaplatená na základe právoplatného a súčasne do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia (ale do 15 dní odo dňa jeho doručenia).

Záverom žalovaný požiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil s tým, že vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 06.11.2008 (č. 1. 55) podporil napadnutý rozsudok krajského súdu vzhľadom na argumenty obsiahnuté v žalobe. Záverom žalobca navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť a v plnom rozsahu priznať náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“). Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, vo veci v zmysle dôvodov uvedených v § 250ja ods. 3 O.s.p. nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vydaný v súlade so zákonom, a preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ho potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 372p ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje takmer v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednáwanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa Najvyšší súd v svojom odôvodnení iba obmedzil na doplňujúce právne vyhodnotenie námietky žalovaného, že za neoprávnené zadržované peňažné prostriedky daňového subjektu je možné považovať len rozdiel zaplatený na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia vydaného po 01.01.2004.

Žalovaný sa v svojom odvolaní domáhal zrušenia napadnutého rozsudku krajského súdu v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., tzn. nesprávne právne posúdenie obsahu a rozsahu ust. § 35b ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb.

Podľa § 35b ods. 5 zák. č. 511/1992 Zb. v znení platnom v čase rozhodovania žalovaného o odvolaní (12.03.2008) rozdiel medzi zaplatenou daňou alebo zaplateným rozdielom dane na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia správcu dane alebo odvolacieho orgánu a daňou alebo rozdielom dane zníženým novým rozhodnutím sa považuje za neoprávnene zadržované peňažné prostriedky daňového subjektu. Správca dane vráti sumu neoprávnene zadržovaných peňažných prostriedkov do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti nového rozhodnutia. Ak správca dane eviduje voči daňovému subjektu daňový nedoplatok, správca dane v lehote na vrátenie sumy neoprávnene zadržovaných peňažných prostriedkov použije túto sumu alebo jej časť podľa § 63, o čom vyrozumie daňový subjekt.

Aplikáciou uvedeného ustanovenia na skutkový stav zistený v daňovom konaní správne krajský súd vyslovil záver, že v danom prípade došlo k naplneniu znenia vyššie citovaného zákonného ustanovenia, keďže reálne došlo k zníženiu dane už žalobcom zaplatenej na základe rozhodnutí daňových orgánov, ktoré nadobudli právoplatnosť dňa 18.2.2004.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na tomto mieste zdôrazňuje, že s uvedenou problematikou sa zaoberal Ústavný súd Slovenskej republiky.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky č. III. ÚS 305/08-37 zo dňa 25.11.2008 bolo vyslovené, že rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf 64/2007 sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie. Ústavný súd Slovenskej republiky svoj zrušujúci výrok odôvodnil najmä tým, že týmto rozsudkom bolo porušené základné právo účastníka na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Podľa § 135 ods. 1 veta prvá a druhá O.s.p. je súd viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný

rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd.

Preto Najvyšší súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 1 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Najvyšší súd v prejednávanej veci v súlade s ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by týmto postupom bol porušený verejný záujem (vo veci prebehlo na prvom stupni súdne pojednávanie, pričom účastníkom bola daná možnosť sa ho zúčastniť), nešlo o vec v zmysle § 250i ods. 2 O.s.p. (úprava povinnosti zaplatiť sankčné úroky pri dani z pridanej hodnoty je spojená s verejnoprávnymi vzťahmi), v konaní nebolo potrebné v súlade s ust. § 250i ods. 1 O.s.p. vykonať dokazovanie a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností ako aj s prihliadnutím na námietky žalobcu a na závery obsiahnuté v citovanom náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Preto bude ďalšou úlohou žalovaného, aby rozhodol o návrhu žalobcu na priznanie sankčného úroku v intenciách názorov vyjadrených krajským súdom s prihliadnutím na tú skutočnosť, že ust. § 35 b zák. č. 511/1992 Zb. niektoré svoje právne účinky v zmysle § 110c ods. 5 cit. zákona viazal až na vstup do Slovenskej republiky do Európskej únie.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého úspešnému žalobcovi, ktorý včas vyčíslil svoj nárok na náhradu trov konania, právo na ich náhradu vznikne.

Výška priznaných náhrad trov konania sa skladá :

1. Z náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré právny zástupca žalobcu najskôr faxom a potom listom z 27.10.2009 v zmysle vyhl. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. vyčíslil a Najvyšší súd uznal :

1.1. Trovy právneho zastúpenia na odvolacom súde

1.1.1. podanie vyjadrenia (09)	1 úkon práv. pomoci	48,66-- €
1.1.1.1. prislúchajúca náhrada rež. paušálu		6,95-- €
	celkom tarifná odmena:	48,66-- €
	celkom rež. paušál :	6,95-- €

2. z náhrady 19 % DPH 10,56-- €

tzn. v celkovej sume : **66,17,-- €**

čo v prepočte činí (1.993,44 Sk)

Nakoľko úspešný žalobca bol zastúpený advokátom, je nutné podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť mu priznanú náhradu trov. Bližšie údaje o mieste, spôsobe a adrese platby ako aj podrobnejšie údaje potrebné na overenie správnosti určenia náhrady trov konania sa nachádzajú v súdnom spise.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu **n i e j e** prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).

V Bratislave 20. októbra 2009

Ing. JUDr. Miroslav Gavalec, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová